

OBÝVÁK

Obývací pod hradbou z pokojových rostlin patří Janě, její rodině a jejich dvěma kočkám (Preclík jde vidět). Většina poličkových rostlin je vypěstovaná z řízků nebo zachráněná ze slevových výprodejů. Jana nevěří, že existuje kočka, potažmo dítě, které by o rostliny nejevily zájem, proto jsou prozíravě umístěné co nejvýše u stropu. Jana je přelivač, a tomu přizpůsobuje i svůj výběr rostlin – sukulenty už odpočívají v pokoji. Ale nikoliv v Janině obývacím pokoji!

Obývánk

Obývací pokoj je s přehledem ta největší, nejmíc uklizená, nejmíc zútulněná místnost bytu. Všichni počítáme s tím, že v něm trávíme nejmíce času.

Chceme, aby působil reprezentativně před návštěvou kamarádů, které ohromíme největšími rostlinami, které máme, babičkám a maminkám ukážeme, že umíme nejen vařit, ale že i ta kvítka na parapetu nám hezky jdou, a sami sebe plácáme po ramenou, když nám na nových i nejstarších rostlinách umístěných v obývánku rostou nové listy.

Je tu nejmíce světla, zpravidla jsou obývací pokoje orientované na příznivé světové strany. Rostliny zde umístíte na slunná, světlá i stinná stanoviště, do knihovny, na poličky mezi okny, velké rostliny na zem nebo pod okno k topení. Je tady ale potřeba řešit mnoho úskalí. Bývá zde totiž suchý vzduch a v zimě přetopeno.

Náš tip

Pokud máte v obývacím pokoji alespoň dva radiátory, které se nacházejí pod oknem, na zimu uveďte do provozu jen jeden z nich. Kolem druhého naskládejte rostliny a využijte i jeho parapet. Kvítka tak netrpí suchým vzduchem z radiátoru a zároveň stráví období vegetačního klidu na světlém stanovišti u okna. Abyste po zbytek roku ještě zvýšili světelnost obývánku, umístěte naproti rostlinám zrcadlo, které k nim bude odrážet bonusové světlo.

Slunné stanoviště

Fíkus lyrata a fíkus elastica
(*Ficus lyrata a ficus elastica*)
Pilea peperomioides
Svícník Woodův (*Ceropegia Woodii*)
tlustice
voskovky
Senecio Mount Everest
washingtonie

Světlé stanoviště

Monstera deliciosa
Strelitzia nicolai
šeflery
pepřince s malými listy
alokázie
toulitky (*Anthurium clarinervium*)
královská begonie (*Begonia rex*)
syngonia
Caryota mitis

Polostín

dracény
kalateje
šplhavnice
pepřince s velkými listy
Lepismium bolivianum
Monstera adansonii
homaloména (*Homalomena rubescens*)
poděnký

Shromažďování rostlin do různě velkých skupin vypadá lépe než kvítka postavená lineárně do polic a podél zdí. Mezi rostlinami se současně vytvoří mikroklima příznivé vzdušné vlhkosti.

KOČKA V BYTĚ

Nosíte tam další a další rostliny a děláte jí to tam hezké. Pravidelně se o tu džungli staráte, aby ona byla spokojená. Utíráte těm kvítkům prach z listů, aby se na ni neprášilo, když se jimi nechá škrábat na zádech. Udržujete zeminu vlhkou, aby se dala dobře vyhrabávat. O kom je řeč? O vaší kočce.

Málo si stěžujete, že by se do nějaké z rostlin zakousl pes. Často ale slyšíme zcela pochopitelné stížnosti, že vám kvítka likvidují kočky. Chcete-li je zabavit a udělat jim radost, pořídte jim v první řadě velkou dózu s několika řasokoulemi. Kočky z ní rády pijí. Řasokoule při fotosyntéze uvolňují do vody kyslík, a tak je voda chutnější, a tím pádem pro domácí mazlíčky daleko více přitažlivá.

Na začátcích vaší trojky (vy, kočka a kvítka) nejdříve vyzkoušejte, jestli si kočka rostlin všímá, nebo na ně vůbec nereaguje. Proveďte tento test na takových, které nejsou jedovaté (najdete je v tabulce kapitoly Ložnice a dětský pokoj). Pokud rostlina kočku zaujala a byla bez milosti rozškubána, budete muset začít jednat pro dobro všech:

- Vrtejte... poličky, očka do stropu, do okeních podhledů, kamkoliv, kam vaše kočka

nedosáhne. Rostliny umístěte na stanoviště, která jsou bezpečná.

- Pořízujte nejedovaté nebo jen trochu jedovaté rostliny. Občas ale zabírá nabídnout kočce difenbachii. Bude ji bolet břicho a podruhé si už nedá.
- Kočky si údajně nevšímají rostlin, které mají ostré listy (nolina) a trny (kaktusy, pryšce, blahočet).
- Hrajte si s ní, unavte ji. Pokud to jde! Nabídněte jí rostlinu na hraní – kočičí trávu nebo pokojové kvítko, které pro kočičí dobro oželíte. Velice rády mají šáchor (ten se i dobře a jednoduše množí).
- Kočky nemají rády citrusové vůně. Vyzkoušejte nakapat esenciální olej na hlínu nebo květináč. Mohlo by ji to odradit.
- V nejzazším případě instalujte přes květináč králičí pletivo, aby se nemohla dostat k povrchu zeminy.

Zleva doprava vidíte *Phlebodium aureum*, *Monstera deliciosa*, *Calathea orbifolia*, pár listů *Crenanthe burle-marxii* a *Thaumatothyllum spruceanum* a vzrostlý bla-
hočet ztepilý. Uprostřed sedí Marco, habešský kocour, řádně znechucený celou situací.

KOLIK PILEJÍ JE HODNĚ PILEJÍ?

Pilea je naprostým trhákem už několik let. Když nakupujeme nebo pěstujeme vlastní pileje, prodají se všechny vždycky dřív než cokoliv jiného. Nejen proto, že je tak žádaná, ale taky proto, že roste docela houževnatě, budete potřebovat vědět, jak si ji můžete rozmnožit, abyste jí měli plné parapety a abyste ji mohli rozdávat k narozeninám všem členům rodiny.

V první řadě byste si měli rozmyslet, jestli chcete svou – tedy mateřskou (původní) – rostlinu pěstovat jako osamocenou v květináči, nebo budete chtít, aby vám rostla tzv. zarostlá, jak tomu říkáme my. Tedy obklopená drobnými odnožemi v lehkém chaosu, zato v naprosto vyplněném květináči, což nesporně může vypadat značně atraktivně.

Necháte-li pileu růst volně v obklopení svých „mláďat“, stane se, že mateřská rostlina radikálně zpomalí růst. Namísto toho, aby

navyšovala své struktury, investuje energii do vývoje okolních odnoží. To znamená, že jestli chcete mít velkou, klidně až přerostlou a dřevnatou rostlinu, která bude vypadat statně a vyspěle, pravidelně odstraňujte všechny její odnože.

Můžete jí od nich ulehčit dvěma způsoby:

1. při přesazování, např. časně zjara, a pak ještě jednou v průběhu léta
2. odřezáním mladých odnoží bez kořenů